

STARÝ ZÁKON O INFEKCI A KARANTÉNĚ

Ve třetí knize Mojžíšově, odst. 13 se píše: „Když se někomu objeví na kůži otok nebo vyrážka či bělavá skvrna a na jeho kůži se vyvine malomocenství, bude přiveden ke knězi Áronovi nebo k některému z jeho synů, kněží. Kněz mu prohlédne postižené místo na kůži. Když chloupky na něm zbělely a ono je na pohled nižší než okolní kůže, je postižen malomocenstvím. Kněz ho prohlédne a prohlásí za nečistého. Jestliže je to jen bílá skvrna na kůži a na pohled není hlubší než okolní kůže a chloupky na ní nezbělely, přikáže kněz postiženého na sedm dní uzavřít. Sedmého dne jej kněz prohlédne. Vidí-li, že postižené místo zůstalo beze změny a nerozšířilo se na kůži, uzavře ho na dalších sedm dní. Sedmého dne ho kněz opět prohlédne. Je-li postižené místo

nevýrazné a nerozšířilo se po kůži, prohlásí ho kněz za čistého. Je to jen vyrážka. Vypere své šaty a bude čistý.“

Starý zákon je literární soubor, který vznikl v prvním tisíciletí před Kristem. Kromě teologických textů obsahuje i přikázání, která v mnohém připomínají současný občanský zákoník. Jsou obsažena zejména ve 3. Mojžíšově knize, z níž je tato citace jednoho z řady racionálních ustanovení o diagnostice malomocenství a ochra- ně před jeho šířením.

Bible: Písmo svaté Starého a Nového zákona: ekumenický překlad. 2. vyd. Praha: Ekumenická rada církví v ČSR; 1984.

-jst-